

РЕШЕНИЕ

№ 181

гр. София, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на десети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Величка Маринкова

Членове: Даниела Талева
Петър Н. Славчев

като разгледа докладваното от Величка Маринкова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211100603358 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 16.02.2021 г. по НОХД №5210/2018 г., СРС, НО, 107 състав е признал подсъдимия Д.В. С. за виновен по обвинението за извършено от него престъпление по чл.343, ал.3, пр.последно, б.А, пр.2 вр. ал.1, б.Б, предл.2 вр. чл.342, ал.1, пр.2 от НК, като на основание чл.78а от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание глоба в размер на 1000 лв., като е възложил и върху подсъдимия, направените по делото разноси, включително и държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Срещу присъдата в законоустановения срок е постъпила жалба от служебния защитник на подсъдимия - адв. В. А., с която иска от въззивния съд да отмени присъдата на СРС като неправилна и незаконосъобразна. Сочи, че след деянието поведението на подсъдимия е било изрядно и пострадалият му е благодарен. Счита, че по делото не е безспорно доказан механизма на деянието и вината на подсъдимия. Посочва и продължителността на воденото срещу подсъдимия наказателно производство, както и чистото съдебно минало на подсъдимия и семейното му положение.

Иска от въззивния съд да отмени присъдата на СРС.

В жалбата нея не се иска събирането на нови доказателства.

Въззивният съд по реда на чл.327 от НПК прецени, че за изясняване на

обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия, на свидетели и на вещи лица, както и събирането на нови писмени и веществени доказателства.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитникът на подсъдимия – адв. А., поддържа жалбата. Счита, че инкриминираният инцидент се е състоял по независещи от участниците в него причини, като отбелязва оказаната от подсъдимия на пострадалия първа помощ и отвеждането му до лечебно заведение. Изтъква дългата продължителност на наказателното производство и оказаното пълно съдействие от подсъдимия, като счита, че същите следва да бъдат взети под внимание. Моли съда да отмени първоинстанционната присъда и да оправдае подсъдимия по повдигнатото му обвинение.

Представителят на СГП намира жалбата за неоснователна. Счита, че първата инстанция е извършила правилна оценка на доказателствата, от които безспорно се установява приетата в мотивите фактическа обстановка и извършването на инкриминираното деяние от подсъдимия. Изразява становище, че определеното наказание е справедливо и не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което моли съда да потвърди изцяло обжалвания съдебен акт.

Подсъдимият С., редовно призован, не се явява, поради което въззивното производство е проведено в негово отсъствие.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в жалбите, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл.314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, намира за установено следното:

За да постанови присъдата си, районният съд е провел съдебно следствие по общия ред, в рамките на което е събрал и преценил множество доказателства и доказателствени средства: показанията на свидетелите Л.П., З.З., Л.Ч., Р.М. и Т.З.; заключенията на приетите съдебно-медицинска експертиза, комплексна съдебна медико-автотехническа експертиза, тройна комплексна съдебна медико-автотехническа експертиза; констативен протокол № К-1264/09.12.14 г., копие на паспорт на Руската федерация, протоколи за оглед на лек автомобил марка „Мерцедес”, модел „GL 320 CDI” с ДК № *****, ведно със снимки от огледите, протокол за оглед на местопроизшествие с фотоалбум към него, скица на местопроизшествие, заверени копия на договор за покупко-продажба на МПС, договор за продажба на консигнация на лек автомобил марка „Мерцедес”, модел „GL 320 CDI” с ДК № *****, протокол за отговорно пазене, справка от „Бул Инс” придружена с копия на документи, справка от „ЗАД А.” АД, справки от СО относно режима на работа на светофарната уредба, находяща се в гр. София между бул. „Арсеналски” и ул. „Богатица”, справката за съдимост на подсъдимия и др.

След самостоятелния анализ на доказателствената съвкупност по делото

въззивният съд приема за установена следната фактическа обстановка, без съществени изменения спрямо приетата от първата инстанция:

Подсъдимият Д. В. С. е роден на ***** г. в Руска федерация, руснак, руски гражданин, женен, с висше образование, не работи, с адрес в гр. София, ж.к. „*****“, ЕГН *****. Той е неосъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност с налагане на административно наказание.

На 09.12.2014 г. около 08.00 ч. в светлата част на деня при облачно време подсъдият Д. В. С. управлявал лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „GL 320“ с рег. № ***** по платното за движение на бул. „Арсеналски“ в посока от бул. „Черни връх“ към бул. „Витоша“ към кръстовището на бул. „Арсеналски“, ул. „Бяла черква“ и ул. „Богатица“. Подсъдимият С. имал намерение с автомобила си да премине през кръстовището и да продължи движението си направо към бул. „Витоша“.

Пътното платно на бул. „Арсеналски“ в района непосредствено преди кръстовището с ул. „Бяла черква“ и ул. „Богатица“ било предназначено за движение на пътни превозни средства в двете посоки, покрито с дребнозърнест, мокър от валящия примесен със сняг дъжд асфалт, без неравности и наклони и с маркировка. То било разделено на четири ленти за движение на пътни превозни средства. Две от тях - в посоката на движение на подсъдимия С. били с ширина - лявата - от 3,00 метра, а дясната - от 3,50 метра. Същите били разделени помежду си с единична непрекъсната линия - пътна маркировка М-1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), а двете заедно от съседните други две за движение в обратна посока - с двойна непрекъсната линия - пътна маркировка М-2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Кръстовището на бул. „Арсеналски“, ул. „Бяла черква“ и ул. „Богатица“ било регулирано от работещи в нормален режим на работа дву- и трисекционна светофарни уредби, а на булеварда в посоката от Южен парк към ж. к. „Лозенец“ в посоката на движението на свид. П., през цялата ширина на булеварда - и с пешеходна пътека „М8.2“ от ППЗДвП, преминаването през която за пешеходците се регулирало с двусекционната светофарна уредба. През двете ленти от пътното платно в посоката на движение на подсъдимия С. на кръстовището преминавала стоп-линия.

По същото време и на същото място подсъдимият Д.С. решил да премине през кръстовището в посока към бул. „Витоша“, докато в попътната му посока светел зелен разрешителен сигнал на светофарната уредба. Той се движил с автомобила си в крайната дясна лента за посоката си на движение.

По същото време на 09.12.2014 г. около 08.00 ч. св. Л.Й. П. провеждал сутрешния си крос от Южния парк към бул. „Арсеналски“, облечен в тъмен спортен екип и шапка на главата. Той достигнал до пешеходната пътека - „М8.2“ от ППЗДвП на кръстовището на бул. „Арсеналски“, ул. „Бяла черква“ и ул. „Богатица“ (откъм страната на Южния парк) и спрял там да изчака зелен

разрешителен сигнал на двусекционната светофарна уредба за пешеходци в посока от Южния парк към ж.к. „Лозенец“, където имал намерение да продължи да тича.

Преди подсъдимият С. да навлезе в кръстовището с автомобила си настъпила смяна на сигнала на трисекционната светофарна уредба, като в попятната на водача посока от зелен разрешителен на жълт. Подсъдимият не предприел спиране, а продължил движението си с автомобила напред. Последвала нова смяна на сигнала на трисекционната светофарна уредба от жълт на червен забранителен сигнал за движението на автомобили и след това последвал зелен разрешителен сигнал за движение на чакащите за да преминат през бул. „Арсеналски“ пешеходци, между които бил и свидетелят П.. Свидателят П. тръгнал да пресича бул. „Арсеналски“ по пешеходната пътека.

Подсъдимият С. не съобразил своето поведение със светлинните сигнали на светофара. Въпреки светещата червена светлина на светофара в попятната му посока на движение навлязъл с управлявания от него автомобил с около 31 км/ч в района на кръстовището на бул. „Арсеналски“, ул. „Бяла черква“ и ул. „Богатица“, не спрял на стоп-линията пред пешеходната пътека, през която вече преминавал свид. П. и го ударил с автомобила. При удара свидетелят П. се превъртял през предния капак на автомобила и паднал от лявата му част по посока на движението му. От удара свидетелят П. получил травматични увреждания, които му причинили средна телесна повреда, изразяваща се в закрито счупване на II-ра предкиткова (дланна) кост на лявата ръка, довело до трайно затруднение на движенията на левия горен крайник, за повече от 30 дни.

След сблъсъка си с пешеходеца подсъдимият С. спрял автомобила, знаел, че управлява моторното превозно средство, във връзка с чието използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, решил да не уведоми за случилото се полицията и да не остане повече на местопроизшествието до идването на органите на МВР. Подсъдимият С. качил свидетеля П. в автомобила си и го откарал в МБАЛ „Н. И. Пирогов“, където на пострадалия била оказана спешна медицинска помощ. В болницата на управлявания от подсъдимия С. автомобил бил извършен оглед, при който по него били намерени следи от пътно-транспортното произшествие и по случая било образувано досъдебно производство. Пред полицейските служители, изпратени за изясняване на случая в „Н.И.Пирогов“, подсъдимият С. заявил, че не той е водачът, който е блъснал св. П., а ПТП се е случило пред него.

Незабавно след напускане на болницата подсъдимият С. се разпоредил чрез представляваното от съпругата си дружество с моторното превозно средство.

От заключението на изготвената в хода на разследването комплексна медицинска и авто-техническа експертиза се установява, че с действията си

като водач на моторно превозно средство подсъдимият С. е причинил на свидетеля П. закрито счупване на II-ра предкиткова (дланна) кост на лявата ръка, довело до трайно затруднение на движенията на левия горен крайник, за повече от 30 дни.

От заключението на изготвената комплексна медико-автотехническа експертиза се установява, че пешеходецът е получил и черепно-мозъчна травма с контузия с охлузване и подкожен хематом на лява тилно-теменна област на главата и мозъчно сътресение и травма на опорно-двигателния апарат с контузия на ляво рамо и раменната става, контузия на лява тазобедрена област и лява тазобедрена става, контузия на страничната част на ляво коляно. Мястото на удара се намира на 1.8-2.5 метра вляво от десния край на платното за движение на бул. „Арсеналски“, считано по посока на огледа и на 14-17.7 м преди ориентира /на пешеходната пътека/. Скоростта на автомобила в района преди удара е била 31 км/ч, а в момента на удара е от порядъка на 27 км/ч. Опасната зона за спиране на автомобила при скорост 31 км/ч е от порядъка на 18 м. Водачът С. от момента на настъпване на пешеходеца на платното за движение не е имал техническа възможност да предотврати удара чрез спиране със скоростта, с която се е движел. При движение със скорост 23 км/ч от момента на настъпване на пешеходеца на платното за движение водачът на автомобила С. би имал техническа възможност да предотврати удара чрез спиране. Водачът С. при скоростта, с която се е движел, е имал техническата възможност от момента на смяна на сигнала на светофара от зелен на жълт да спре преди да достигне пешеходната пътека. От професионална и техническа гледна точка вещите лица са определили като причина за удара субективното поведение на водача на автомобила, който приближавайки пешеходна пътека и смяна на сигнала на светофарната уредба от зелен разрешителен на жълт не е спрял, за да пропусне навлезлия при зелен сигнал на светофара пешеходец.

Възприетите от първата инстанция фактически отношения относно основните факти са правилно установени, като при съвкупната оценка на събраните по делото доказателства не са допуснати логически грешки. За изводите си съдът е извършил детайлна и изчерпателна преценка на доказателствата и доказателствените средства по делото, като е възприел установените чрез тях факти, относими към предмета на доказване. В съответствие с разпоредбата на чл. 305, ал. 3 от НПК, в мотивите към присъдата подробно са посочени установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. Не са нарушени онези правила, регламентиращи дейността на съда по събиране и проверка на доказателствата и доказателствените средства, въз основа на които първостепенният съд е формирал вътрешното си убеждение. В тази връзка е необходимо да се отчете, че когато изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се оспорват /р.372/01.10.2012г. по н.д. №

Доказателствата по делото са еднопосочни и непротиворечиви, като липсва спор относно факта на настъпилото ПТП между автомобила на подсъдимия и свидетеля П., времето, мястото и механизма на осъществяването му, както и причинно-следствена връзка между настъпилото произшествие и причиненото на пешеходеца телесно увреждане. За тези обстоятелства показанията на разпитаните свидетели са взаимнодопълващи се, непротиворечиви и кореспондиращи със заключенията на изготвените комплексни медико-автотехнически експертизи, поради което въззивният съд, подобно на първия, ги кредитира за тези обстоятелства. Правилно въз основа на показанията на полицейските служители и свидетелите З.И З., съдът е установил, че именно подсъдимият е управлявал процесното МПС, като същите изцяло съответстват на приложените писмени доказателства - договор за продажба на консигнация, договор за продажба на МПС и договор за лизинг на лек автомобил и заключението на комплексната медико-автотехническа експертиза досежно установените при огледа деформации на автомобила. С оглед на това настоящата инстанция намира за категорично установено, че подсъдимият е ударил с автомобила си пресичащия на пешеходна пътека при зелен сигнал на светофарната уредба пешеходец Л.П..

Не се оспорва фактическият извод на първоинстанционният съд за констатираните у свидетеля П. телесни увреждания, реализиращи медико-биологичния признак на средна телесна повреда. Това обстоятелство се установява от заключенията на съдебно-медицинската експертиза, както и на двете комплексни медико-автотехнически експертизи, които въззивният съдебен състав намира за изготвени от вещи лица, притежаващи необходимите знания в съответната област, обосновани и в пълнота отговарящи на поставените въпроси, поради което ги кредитира изцяло.

Не би могла да бъде споделена позицията на защитата за това, че подсъдимият С. не е извършил нарушение на разпоредба от ЗДвП, което да е довело до процесното ПТП, тъй като същата не намира опора в показанията на свидетелите очевидци и заключенията на изготвените експертизи относно механизма на ПТП. За да достигне до този извод, настоящият състав, също като първостепенния, се довери на заключението на комплексната медико-автотехническа експертиза, което е категорично, че причина за възникналото ПТП е субективното поведение на водача на лекия автомобил, който приближавайки пешеходната пътека и смяна на сигнала на светофарната уредба от зелен разрешителен на жълт не е спрял, за да пропусне навлезлия при зелен сигнал на светофара пешеходец. Вещите лица са посочили и, че подсъдимият С. е могъл да предотврати произшествието, ако при подаване на жълт сигнал на светофара е предприел спиране, за което е имал техническа възможност да осъществи преди да достигне до пешеходната пътека. Поради това правилно първата инстанция е преценила, че навлизайки в кръстовището на червен сигнал на светофара и отнемайки предимството на пресичащия на зелен сигнал пешеходец, подсъдимият е нарушил Закона за движение по

пътищата.

Настоящият състав кредитира приложените по делото писмени доказателства, които допринасят за изясняване на обективната истина. Изводите си за чистото съдебно минало на подсъдимия настоящият състав направи от приложената по делото справка за съдимост.

При така установената фактическа обстановка, която се подкрепя от материалите по делото, районният съд е достигнал до верен извод, че подсъдимият Д.С. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.343, ал.3, пр.посл., б. „а“, пр.2 вр. ал.1, б. „б“, пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр.2 от НК.

Съставът на СРС, разглеждащ наказателното дело, е извършил прецизен правен анализ за наличието на всички съставомерни признаци от обективната и субективната страна, като този анализ изцяло се споделя от настоящия съдебен състав.

От обективна страна се установи, че на 09.12.2014 г. около 08.00 часа в гр. София при управление на моторно превозно средство - лек автомобил „Мерцедес GL 320” с ДК № ***** по бул. „Арсеналски” с посока на движение от бул. „Черни връх” към бул. „Витоша“, подсъдимият Д.С. е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в разпоредбите на чл. 120, ал. 1, т. 1 от ЗДвП: „Когато преминаването на пешеходците през пешеходна пътека се регулира с пътен светофар ..., водачът на пътно превозно средство е длъжен при подаване на сигнал, който забранява преминаването - да спре пред пешеходната пътека“; чл. 6, т. 1 от ЗДвП: „Участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“; чл. 12, ал. 1 от ЗДвП: „За регулиране движението на пътните превозни средства на кръстовища, пешеходни пътеки, стеснени и други участъци от пътя се използват пътни светофари, които подават сигнали с немигащи и мигащи светлини с червен, жълт и зелен цвят.“ и чл. 31, ал. 7, т. 1 от ППЗДвП: „Светлинните сигнали имат следното значение: червена светлина - означава "Преминаването е забранено". Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават "стоп-линията" или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът“, като е преминал през кръстовището на бул. „Арсеналски” с ул. „Богатица“ на червен забранителен сигнал на светофара и блъснал пресичащия пътното платно на пешеходната пътека пешеходец Л.П., при което му причинил средна телесна повреда, изразяваща се в закрито счупване на II-ра предкиткова (дланна) кост на лявата ръка.

От субективна страна подсъдимият С. е извършил престъплението при смесена форма на вината - пряк умишъл относно нарушаването на посочените правила за движение по пътищата и несъзнавана непредпазливост по отношение на причиняването на телесната повреда, като подсъдимият

съзнателно и целенасочено е нарушил правилата за движение по пътищата, не е предвиждал общественоопасните последици на деянието, свързано с причиняване на телесната повреда, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

При определяне на наказанието на подсъдимия първоинстанционният съд законосъобразно е преценил, че са налице кумулативните условия на чл. 78а от НК за освобождаването му от наказателна отговорност с налагане на административно наказание: за извършеното по непредпазливост престъпление, в действалата към момента на деянието редакция на закона, е предвидено наказание лишаване от свобода от една до пет години; подсъдимият не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на Глава VIII, раздел IV НК; не са причинени съставомерни имуществени вреди от престъплението и не е налице някое от посочените в ал. 7 на същия член изключения.

Правилно са приложени и правилата за индивидуализация на административното наказание „глоба“, като е съобразен фактът, че първоинстанционното производство се явява второ по ред такова и към него е приложим принципът за забрана за влошване положението на подсъдимия. В случая не са налице отегчаващи отговорността на дееца обстоятелства, а като смекчаващи такива настоящият състав прецени оказаната от подсъдимия на пострадалия първа помощ, незабавното му отвеждане в лечебно заведение и дългата продължителност на наказателното производство. Чистото съдебно минало на подсъдимия не следва да бъде ценено като самостоятелно смекчаващо отговорността обстоятелство, тъй като е една от материалноправните предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 78а от НК. С оглед изложеното, законосъобразно районният съд е наложил на подсъдимия С. „глоба“ в минималния предвиден от закона размер – 1000 лв. и не е наложил кумулативно предвиденото наказание „лишаване от право на управление на МПС“.

Предвид крайния изход на делото и с оглед разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, законосъобразно направените по делото разноси, както и държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист са възложени в тежест на подсъдимия.

При извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваната присъда, въззивната инстанция не констатира наличието на основания, налагащи нейното изменение или отмяна, поради което и с оглед гореизложените съображения, постанови своето решение.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 от НПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 16.02.2021 г., постановена по НОХД № 5210/2018 г. по описа на СРС, НО, 107 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____